

PENYES ALTES DE MOIXERÓ

La del Moixeró, encaixonada entre el Cadí i la Tosa d'Alp, malgrat la seva modesta alçària, és una serra carismàtica, ben diferenciada de les seves veïnes. Abrupte a migdia pel costat berguedà i més suau al nord, pel cerdà. El seu nom sembla provenir d'alguna de les menes d'arbres anomenats moixera. A Penyes Altes, el punt més alt, s'hi pot accedir fàcilment pels quatre costats. Tal volta per això i la bona perspectiva que s'hi albira fa que sigui molt visitat pels excursionistes (ja hem perdut el compte dels cops que hi hem anat). És un cim bonic i "agraït" que fa de partió entre tres municipis (Bagà, Urús i Bellver) marcant així la divisòria provincial entre Girona, Lleida i Barcelona.

Des del Berguedà podem pujar-hi pel refugi de Sant Jordi, per Grèixer i la Canal de la Serp o pel Claper i Coll de Jou. Per la Cerdanya és habitual fer-ho pel Coll de la Trapa. El GR 150-1 travessa de cap a cap la carena de la Tossa, el Moixeró i el Cadí.

Us proposem dos itineraris. Un per la banda cerdana (cara nord) d'Urús i per Coll de Jou. L'altre per la berguedana, des de Grèixer per la Canal de la Serp i retorn pels colls de Moixeró i d'Escriu. Aquesta darrera no és ressenyada.

De passos tradicionals entre el Berguedà i la Cerdanya n'hi ha diversos. De ponent a llevant destaquem el dels Gosolans, Coll de Pendís, Coll de Jou, Coll de Pal, el de la Creueta, etc. El de Pendís i el de Jou eren tal vegada els més habituals i per aquest darrer, a més, hi passava el camí ral. Antigament, a l'estiu, habituals d'aquests camins ho eren les quadrilles de segadors que anaven desplaçant-se pel país de sud a nord seguint el temps de les collites més tardanes. A la família encara es conserva el record d'un besavi de la Maria Antònia (de cal Badó de Santpedor) que amb la seva quadrilla feia any rere any aquest pas per anar a segar a la Cerdanya.

per Urús i Coll de Jou

Distància	6,6 km (anada)
Desnivell acumulat	905 m
Nivell de dificultat	fàcil
Data	3 de novembre de 2007
Cartografia	Editorial Alpina. Moixeró, La Tosa (1:25000)
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=5443587

Per accedir a la Pleta dels Ordiassos cal fer-ho des d'Urús (Grus pels cerdans), prenent el carrer de la Font Freda al costat de la plaça de l'església. Al sortir del poble trobem a mà esquerra la cabalosa Font Freda i seguim en direcció a migdia per una pista enquitranada (el camí de Riu de Pendís) un parell de quilòmetres, fins a una cruïlla. La pista que surt a la dreta ens menaria a Sant Grau. La de l'esquerra al Coll de Jovell. Ens cal prendre la del mig que, vers migdia, salva el torrent de Ferreres i pel bac de Montuè, en un parell de quilòmetres més (de pista en bon estat però ja sense asfalt), ens enfila al refugi pastoral d'Urús a la Pleta dels Ordiassos. En tot aquest tram podem veure a baix a la dreta les instal·lacions d'accés a la boca nord del Túnel del Cadí.

La pista segueix fins al refugi del Cortal d'en Vidal, però un cademat en barra el pas. Començarem doncs aquí l'excursió. Si la neu no ens hi deixés arribar o si tenim ganes d'allargar la ruta, podem fer-ho des del Coll de Jovell o, encara més avall, just a l'entrada d'Urús per la banda de llevant, seguint el PR C-126. Afegint, en aquest darrer cas, dos-cents metres de desnivell i una hora ben bona de camí extres.

De la Pleta del Ordiassos (1.450m) marxem vers sol ixent en suau pendent per la pista tancada amb un cademat. Ben aviat, entremig d'un revolt de 180º per l'esquerra marxa una altra pista, també en bon estat. La prenem, seguim en suau pujada i vers el sud-est i ja no la deixem fins arribar al planell de Font Llebrera (20' 1.553m). Lleugera baixada abans d'arribar-hi. Podem abeurar-nos a la font. El torrent del mateix nom baixa generalment sec fins aquest punt on fa una surgència. Aquí enllacem amb el camí que puja d'Urús pel Coll de Jovell, senyalitzat com a PR C-126.

Continuem ara pel costat del torrent en direcció a migdia per una antiga pista en molt mal estat. Seguim els senyals del PR. El pendent ara és moderat. A mesura que avancem la pista empitjora i acaba en corriol ben fressat. Hem travesses diversos cops d'un marge a l'altre. Som al punt anomenat Clot de Fontllebrera on hi conflueixen diverses torrenteres, seques la major part de l'any (50' 1.720 m). A sobre els nostres caps la vistosa Roca del Llamp. A partir d'aquí el pendent augmenta i ja podem dir que és fortet.

Seguim en direcció migdia però pel marge esquerre de la torrentera que hem travessat per darrera vegada. Un corriol surt a mà esquerra. No l'hem de prendre perquè, tot i que mena al mateix lloc, acaba desdibuixant-se per dins el bosc. El sender és ben fressat, els senyals sovintegen i fa algunes llaçades per salvar el pendent, entremig de la pineda. Quan s'esclarissa, abastem Coll de Jou.

(1h 30' 2.033m). Cartell indicador de direccions amb temps estimats (El Claper 55', Refugi de Rebost 2h 10', Niu d'Àguila 1h 30', Coma Floriu 2h 30', Penyes Altes 1h 10'). En aquesta darrera al menys, per a la majoria de "xirucaires" tiren curt.

Al coll trobem els senyals del GR 150-1 que careneja per la Tosa, el Moixeró i el Cadí. El seguirem fent un gir de 90º vers ponent. El pendent torna a ésser ara moderat. El camí és ben fressat i puja i baixa seguint el relleu carener, amb tendència a guanyar alçària paulatinament. Seguim pel solell berguedà però després del Coll de la Miquela farem quasi tota la resta per l'obaga cerdana. En camí és en general franc tot i que trobem algun tram de roquissar que ens obligarà fins i tot a fer servir les mans, res complicat però.

Abastem un collet (2h 10' 1.168 m) sota un esperó rocallós on ja podem albirar el nostre objectiu: Penyes Altes. Podem dir que en aquest punt estem pràcticament a la vertical del túnel del Cadí. Després davallam fort fins al Pas de la Guilla o Collet de Molins segons els mapes, doncs hi ha discrepàncies entre els tres consultats (2h 25' 2.119m). Cartells indicador. Des d'aquest punt ja solament ens resta l'empenta final per abastar el cim (2h 50' 2.279 m).

Bona perspectiva excepte a llevant on la Tosa més alta barra la visió. Bona vers migdia, excel·lent sobre la plana de la Cerdanya. No tant cap al nord on la molt superior alçària del cordal de muntanyes no permeten veure més enllà.

Retornarem pel mateix camí amb els següents horaris: 20' Pas de la Guilla, 60' Coll de Pal, 1h 45' Font Llebrera, 2h Pleta dels Ordiassos. On hi arribem a les 7 hores d'haver començat a caminar.

Toni Planas